

רע"פ 408/24 - אימן מכלוף נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 408/24

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: אימן מכלוף

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (כבוד השופט ע' דרויאן-גמליאל) מיום
10.12.2023 ב- עת"פ 32337-08-21

בשם המבקש: עו"ד עלא תלאווי

החלטה

1. זוהי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופט ע' דרויאן-גמליאל) בעתפ"ב 32337-08-21 מיום 31.05.2023, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בנתניה (כבוד השופט א' ברנד) בבצה"מ 19041-01-21 מיום 06.07.2021.
2. בפסק דינו של בית משפט השלום בנתניה נדחתה בקשת המבקש לביטול צו הריסה המנהלי שהוציא מנהל היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה במחוז מרכז ביחס למבנה בבעלות המבקש (להלן בהתאמה: המנהל, היחידה, הצו והמבנה). נקבע, כי המבקש לא הוכיח כי הצו הוצא למעלה מ-30 ימים לאחר שהמבנה אוכלס; וכי לא נפל כל פגם בכך שהמנהל נועץ עם סגנית היועץ המשפטי של היחידה טרם הוצאת הצו. משכך, כך נקבע, המבקש לא עמד בנטל הנדרש לצורך בקשה לביטול צו הריסה מנהלי בהתאם להוראות סעיפים 221(א) ו-229 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.
3. המבקש ערער על פסק הדין לבית המשפט המחוזי, ודין בערעור התקיים ביום 28.05.2023. במהלך

הדין טען המבקש, בין היתר, כי בסרטון שהוגש על-ידו לבית משפט השלום (להלן: הסרטון) ניתן לראות כי מועד אכלוס המבנה היה למעלה מ-30 ימים טרם הוצאת הצו. בתום הדיון, ניתנה החלטת בית משפט קמא, בזו הלשון:

"בעצה אחת עם הצדדים, יגיש בא כוחו המלומד של [המבקש] דיסק און קי או מדיה מגנטית אחרת, ובה סרטון שהציג [המבקש] בדיון בבימ"ש קמא תוך 7 ימים. לבקשת הצדדים, יישלח אליהם פסה"ד חלף זימונם לשימוע".

4. שלושה ימים לאחר הדיון, ועוד בטרם הוגש הסרטון לבית המשפט, ניתן פסק דין הדוחה את הערעור. בגדר פסק הדין האמור, אומצה קביעתו העובדתית של בית משפט השלום שלפיה לא עלה בידי המבקש להוכיח שהמבנה אוכלס למעלה מ-30 ימים טרם הוצאת הצו. זאת ועוד, בית המשפט המחוזי הפנה לפסיקת בית משפט זה ברע"פ 7316/21 אמאם נ' היחידה הארצית לאכיפה דיני תכנון ובניה (23.10.2022) (להלן: עניין אמאם), על מנת לבסס את הקביעה כי לא נפל פגם בקיום חובת ההיוועצות של המנהל עם סגנית היועץ המשפטי של היחידה.

5. סמוך לאחר מתן פסק הדין הגיש המבקש בקשה לביטולו. זאת, שכן פסק הדין ניתן לפני שהסרטון הוגש לבית המשפט ולפני שבית המשפט יכול היה לעיין בו. ביום 04.06.2023 ניתנה החלטת בית משפט קמא, בה נקבע כי אכן מדובר ב"תקלה" שיצאה תחת ידו, וכי התיק ייקבע לדיון שבו יוצג הסרטון.

6. דיון כאמור התקיים ביום 10.12.2023, ובתום הדיון, לאחר שמיעת הערות בית המשפט, הסכים בא-כוח המבקש לחזור בו מהבקשה לביטול פסק הדין. בהחלטה שניתנה בתום הדיון הובהר כי אכן נפלה שגגה בכך שפסק הדין ניתן טרם צפייה בסרטון; אולם לאחר צפייה בסרטון ובתמונות שהציג המבקש, נחה דעתו של בית המשפט כי דין הערעור להידחות לגופו.

7. מכאן הבקשה שלפניי. המבקש ממקד את חיציו בשלוש סוגיות: האחת, כי העובדה שפסק הדין ניתן טרם צפייה בסרטון מצביעה על "פגיעה במראית פני הצדק" באופן שגרם למבקש "עיוות דין משווע". השנייה, כי נוכח העובדה שההיוועצות קוימה עם סגנית היועץ המשפטי של היחידה, היה על בית המשפט המחוזי "לשקלל את עוצמת הפגם בחובת ההיוועצות יחד עם הדברים האחרים שעלו (סוגיית האכלוס) ולבחון את טיב הפגיעה והשלכותיה על הוצאת הצו". לעניין זה ביקש המבקש להסתמך על האמור ברע"פ 7977/21 בדיר נ' מדינת ישראל (26.01.2023) (להלן: עניין בדיר), שם צוין כי לא ניתנה רשות לערער, בין היתר, מאחר שבית המשפט המחוזי שקלל את עוצמת הפגם שנפל בהליך ההיוועצות. והשלישית, כי שגו הערכאות קמא כשקבעו כי לא הוכח שהמבנה אוכלס למעלה מ-30 ימים טרם הוצאת הצו.

8. לאחר עיון, באתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות ללא צורך בתשובה. שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים - אינה מתעוררת; ואין בנמצא גם חשש לעיוות דין.

9. תחילה אסיר מהדרך את טענת המבקש שלפיה קיימת פגיעה במראית פני הצדק לנוכח העובדה שפסק דינו של בית המשפט המחוזי ניתן טרם עיון בסרטון. אכן, כפי שציין בית משפט קמא, מדובר בתקלה ובשגגה שיצאה תחת ידו. עם זאת, הפגם האמור נרפא, כאשר התיק נקבע לדיון מחודש שבמהלכו צפה בית המשפט בסרטון במעמד הצדדים. ככל שסבר המבקש כי בשל מתן פסק הדין ננעלה דעת המותב, היה עליו להגיש בקשה לפסילת המותב. המבקש לא עשה כן, אלא המתין לראות אם המותב ישנה את דעתו, ורק לאחר שהבין שהתקבלה תוצאה שאינה רצויה לו, הלן על פגיעה במראית פני הצדק. לכך אין ליתן יד.

10. גם בשתי הסוגיות האחרות שהעלה המבקש, לא מצאתי ממש. ואסביר.

בעניין אמאם כבר נקבע כי היועץ המשפטי של היחידה מוסמך לאצול מסמכותו לסגניו, וכי הדבר אינו מהווה פגם כלל ועיקר (שם, בפסקאות 13-22). ברי כי בהיעדר פגם, אין מקום 'לשקלל' את עוצמתו. גם ניסיונו של המבקש להיתלות באמור בעניין בדיר, אינו יכול להועיל לו. שכן, ה'פגם' שנפל באותו עניין נסוב על אודות העובדה שהיועץ המשפטי של היחידה לא אצל את סמכותו עד לאחר קיומה של ההיוועצות (ראו: עתפ"ב (מרכז) 43332-06-21 בדיר נ' הרשות לאכיפה במקרקעין מחוז מרכז, בפסקה 22 (11.10.2021)), וזאת שלא כבענייננו.

אשר לסוגיית מועד אכלוס המבנה - מדובר בשאלה עובדתית שנקבעו לגביה ממצאים עובדתיים על-ידי הערכאה הדיונית, וממצאים אלו אושררו על-ידי ערכאת הערעור. ממילא, טענה זו אינה מצדיקה מתן רשות ערעור 'בגלגול שלישי'.

11. הבקשה נדחית אפוא בזאת, ועמה נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה לצדה.

ניתנה היום, כ"ה בשבט התשפ"ד (4.2.2024).

שׁוֹפֵט